

[Hans Nielsen.]

overfor det jubilerende Parti, er det dette, at man i de kommende 50 Aar maa have samme Held med at bekæmpe Socialdemokratiet, som man har haft i de forløbne 50 Aar. Med dette gode Ønske har jeg altsaa gjort min Pligt og omtalt Dagens Jubilar paa den politiske Maade, han fortjener.

Der var en Professor fra et fremmed Land her i Byen for nogle Dage siden. Han holdt ved en Lejlighed en meget kort Tale, idet han kort og godt rejste sig og udtalte: Jeg vil gerne hæve mit Glas for Verdens mest elskværdige Folk — Verdens mest elskværdige Folk var Danskerne. Vedkommende Professor har nu ikke altid været saa elskværdig overfor Danmark, det maa jeg sige, men han var altsaa af den Opfattelse, at vi er et elskværdigt Folk. Det tror jeg ogsaa man i al Almindelighed tør sige om det danske Folk. Desværre bliver vor Elskværdighed ikke altid optaget paa rette Maade.

I 1924, da vi under afdøde J. C. Christensens værdifulde Medarbejderskab kom til Forstaaelse med Norge vedrørende Grønland, tror jeg nok at turde sige, at det danske Folk ogsaa viste, at det var et elskværdigt Folk. Jeg tror, vi ved den Lejlighed i alle Henseender strakte os saa langt, vi kunde, for at være elskværdige overfor vor nordlige Nabo. Det er desværre ikke i de Aar, der er forløbet siden da, blevet opfattet paa den bedste Maade i Norge, men det var dog først nu i Sommer, da der kom et Telegram, som meddelte, at nogle Nordmænd havde højest det norske Flag i Myggebugten, at vi blev rigtig ubehageligt overraskede hernede, og senere, maa jeg sige, forværredes dette Ubehag, da den norske Regering anerkendte, hvad de omtalte Nordmænd havde foretaget sig oppe i Myggebugten. Jeg tror, at den nuværende Regering har gjort det eneste, som der var at gøre i den foreliggende Situation, idet vi nu faar hele dette Spørgsmaal afgjort paa retmæssig Maade, og jeg for min Part tror ikke, der kan være nogen Tvivl om Resultatet, naar Dommen en Gang falder.

Det er mig en Glæde ved denne Lejlighed at kunne konstatere, at der har været en sjælden Enstemmighed her i Landet om et Spørgsmaal, som dog er af ikke ringe Rækkevidde ogsaa for vort Folk. Efter at Statsministeren havde været i Hamar og holdt sin Tale, skrev Venstrebladet „Sorø Amtstidende“ nogle Ord, som jeg gerne vil oplæse, da det forekommer mig, at dette Blad ved den Lejlighed har haft Held til at

sige det rigtige, ikke alene om Statsministerens Tale, men ogsaa om selve Grønlandsspørgsmaalet. Det hedder i det nævnte Blad:

„Og i Talen paa det nordiske Statsministermøde i Hamar i Gaar tror vi virkelig, at Hr. Stauning Ord til andet sagde, hvad hans Folk ønskede sagt ved denne Lejlighed. Vi er saa vant til smukke, men intetsigende Ord ved Lejligheder af den Art, at det virker velgørende for en Gangs Skyld at høre et djærvt Ord fra officiel Side i Stedet for sletne Fraser. Det var paa Tide, at der blev sagt den norske offentlige Mening — og sagt den paa saa nært Hold, at det ikke kunde overhøres —, hvad vi hernede tænker om den nationalistiske Hetz-agitation, der ikke blot fra uansvarlige Nationalistorganisationer og i Outsider-Presseorganer er drevet mod et nærbeslægtet og velsindet Nabofolk, som gerne har villet give Norge ikke blot dets juridiske Ret, men ogsaa imødekomme dets økonomiske Interesser, selv om de gaar ud over denne Ret, og af sin yderste Evne har bestræbt sig for at forstaa ogsaa de følelsesmæssige Momenter, som ikke kan maales og vejes paa nogen international Domstols Vægt.“

Jeg tror, at „Sorø Amtstidende“ ved denne Lejlighed har sagt de rigtige Ord baade om det danske Folks Mening om det norske Spørgsmaal og om det danske Folks Opfattelse af den højtærede Statsministers Udtalelser — ikke alene ved denne Lejlighed, men ogsaa ved andre Lejligheder — vedrørende vort Forhold til Norge og Grønland.

Medens jeg er i det høje Nord, ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger vedrørende Færøerne. Den 27. Juli afsendte Justitsministeriet en Skrivelse til Amtmanden over Færøerne og til Formanden for Færøernes Lagting, hvori der blev stillet en Række Forslag om den fremtidige Ordning af forskellige Forhold vedrørende Færøernes Styrelse. Dette Forslag var væsentlig af økonomisk Natur, idet man fra den danske Regerings Side tilbød at give 456 000 Kr. til en ny Havn i Klaksvig og 100 000 Kr. til en ny Havn i Vestmannahavn, endvidere tilbød man, at Staten vilde opføre et Sindssygehospital paa Færøerne med en Udgift af 470 000 Kr. og afholde Udgifterne ved dets Drift, at Staten vilde iværksætte Bygning af et Skib paa ca. 130 Tons Deplacement til at varetage Fiskeriinspektionen ved Færøerne, at man vilde overføre forskellige Afgifter til den færøske Amtskasse, dels Kongs-